

MOKOREL (*naslanjajoč se nad svojo zmago, Antonu*): Razveži mu roke, v imenu Boga očeta. (*Anton stori, kakor je ukazano.*) Posadi ga sem za mizo. (*Anton vzdigne Andreja, ki so ga zapustile zadnje moči, ter ga odleče proti mizi. Mokorel si prižge cigareto. Andreju:*) In zdaj pišite! Oziroma, kar prepišite tole v dveh izvodih. In podpisite. Ti, Anton, pa medtem nikar ne brenkaj, da ne boš motil gospoda.

(*Medtem ko Andrej sega po peresu, se zavesa spusti.*)

Z A V E S A

(Konec prihodnjic)

I Z L I R I K E M L A D I H

MLADOST NA OBREŽJU

Valentin Cundrič

Na obrežju sedi slep otrok,
ki se igra z lupinami
umirajočih školjk.
Boža jim oči
in joka, ko jih zapro.

Vračajo mu milovanje
in ga prosijo,
naj z njimi umre...

O, slepi deček na obrežju,
ki je pozabil na svet!

Na njegovem čelu
je večer
velika, zlomljena roža.